Ч. 133 Неділя 15 (27) червня 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Важне для податників.

(Розпорядженє ц. к. краевої Дирекциї Скарбу в справі подаваня заяв (деклярацийї) податкових).

По мисли §. 39 закона з дня 25 жовтня 1896 ч. 220 В. з. д. о безпосередних податках особистих, як також артикулу XIV. приписів вводящих закон в житє впроваджаючих і артикулу 18 виконавчого розпорядженя до I. части згаданого закона, визначує ц. к. краева Дирекция скарбу до подаваня заяв що-до загального податку заробкового на добу розкладаня (період розкладовий) 1898/1899, **речинець від 1 липня до 1 серпня 1897.**

До оплати загального податку заробкового а в слід за тим до подаваня згаданих заяв обовязані суть всї, котрі в королївствах і краях, заступлених в Радї державній виконують якесь предприємство або якесь занятє на зиск обчислене без огляду на те, чи оно доси податкови заробковому підлягає чи не підлягає.

Близші постанови в тім взглядї поміщені суть в §§. 1, 2 і 3 висше наведеного закона.

Заяви ті мае ся подавати згідно з правдою після свого найлїпшого зная річи і після совісти; віддавати їх можна або письменно або також устно до протоколу властий податкових I. настої (інстанциї) до відбираня їх покликаних.

Друків до того уділяти будуть власти интересованим сторонам на жаданє безплатно з осібними відписами поясненъ о тім, як заяви ті мають ся списувати; до тих то пояснень належить ся точно застосувати.

День розпочатого кождого нового предприємства або занятя належить звістити приналежній власти податковій перед а найпізнїйше в день розпочатя, або в тім самім речинци подати приписану заяву що-до загального податку заробкового; заява та в тім случаю заступить згадане звіщенє.

Колиби податник в приписанім речинци не подав заяви, чи то що-до предприємств вже істнуючих, чи предприємств ново повстаючих, тогди може комісия податку заробкового а взглядно власть податкова першої настої вимірити податок заробковий з уряду, або також приневолити контрибуента до віддаваня заяви карами податковими.

Що-до похатних і вандрівних промислів, о котрих бесїда в §§. 78 і 82 закона, подавати треба заяви приналежній власти податковій перед дорученєм виданого властию полїтичною призволу на виконуванє дотичного промислу.

В яких случаях податник обовязаний до оплати загального податку заробкового допускає ся укороченя податку або затаєня тогож і яким він задля того підлягає карам, о тім бесїда в §§. 239 і 243 а також в §§. 241 і 244 закона.

Податок заробковий приписувати ся має при тій громадї, в котрої округї виконує ся предприємство або занятє — евентуально при тій громадї, в котрої округї лежить промисловий або торговельний заклад — а в браку такого приписує ся податок при громадї замешканя податника.

До відбираня заяв покликані суть в містах Львові і Кракові ц. к. Адміністрация податків, а по повітах ц. к. Староства.

Власти ті можуть однакож уповномочнити до відбирания заяв уряди податкові, що находять ся в їх околици.

Податники, котрі хотять віддати свою заяву устно, мають в власнім інтересї, щоби уникнути пізнїйшої глоти і непотрібної страти часу, зробити то як найскорше.

Щоб тим зарівно для сторін як і для самих властий непріемним евентуальностям запобічи, уповажнено власти податкові — єсли би того конечна заходила потреба, вже в липню с. р. визначати відповідні речинцї до устного подаваня заяв.

Єсли би отже такі зарядженя видано, зволять інтересовані сторони в своїм власнім інтересї тих заряджень придержувати ся як найточнїйше.

Відповідно до сего розпорядженя зарядила ц. к. Адміністрация податків у Львові, що податники у Львові можуть складати устно свої заяви в ц. к. Адміністрациї податків при площи Цловій ч. 1 на II. поверсї в годинах від 9 рано до 1 з полудня і від 4 по полудни до 7 вечером а іменно в слїдуючих днях місяця липня: Податники, котрих назвиска зачинають ся від букви A—2 липня; B—3, 5; C, D—6; E, F—7; G—8, 9; H—10; I, J—12; K—13, 14; L, Ł—15; M—16, 17; N, O—19; P, Q—20, 21; R—22, 23; S—24, 26, 27; T, U, V—28; W, Z—29, 30 липня. Взиває ся львівских податників, щоби для уникненя глоти придержували ся як найточнїйше повисшого зарядженя. Ті, що хотять написати заяву самі, можуть дістати відповідні друки і поученє в ц. к. Адміністрациї податковій у Львові безплатно в годинах урядових.

ЗАГАДКА САМОТИ.

(Оповіданє Ґустава Ґеєрстама).

Далеко на Всхіднім мори єсть самотний остров, на котрий нїхто не може вийти, коли бють великі филї, нїхто не може на нїм анї сїяти анї збирати, та й нїхто не мешкає на нїм, хиба лиш ті люди, котрих обовязком єсть запалювати на морскій лїхтарни огонь, що показує подорожним дорогу та піддержувати єго, а він підчас довгих осїнних і зимових ночий пускає широкі смуги сьвітла по неспокійних водах Всхідного моря. Підчас зимових місяцїв не показує ся на острові анї жива душа, хиба що від часу до часу приїде лоцманьске судно з провіянтом і почтою, посланець сьвіта, котрий замкнених від него в морскій лїхтарни людий в сотеро більше вабить до себе, в сотеро видає ся їм цікавійшим. Як же то не виглядали тужливо того судна, кілько разів не наставляли досьвіта коли ледви що зачинало сїрити або коли сонце стояло високо на небі, довгий дальновид в ту сторону неба, в котрій, як то можна було обчислити з наставшого вітру, повинно би оно було показати ся. А кілько-ж то разів не покивували головами та не споглядали пригноблені на себе і не дивували ся, яка тому причина, що таке знамените судно не причалює до острова. То управитель лїхтарнї морскої і сторож лїхтарнї оттак розважають собі на малїй площи понизше загати одного красного дня в жовтни а острий вітер свище і филї аж білі від піни бють високо.

Але як все, чого дожидаємо, чи оно добре, чи зле наконець таки приходить, так і приплило судно одного бурливого вечера до тої сторони острова, що була за вітром, а сторож лїхтарнї морскої підплив по него лодкою, щоби помагати виносити на беріг товари та виводити подорожних. Бо судно сим разом привезло і одного подорожного, а того виглядали на морскій лїхтарни ще з більшим непокоєм, як провіянту і вістий зі сьвіта, від котрого мало їх море через цїлу зиму відділяти.

Коли судно послїдний раз відпливало з острова, забрало було, бачите, вість з собою, що з тих трох, котрі мали пильнувати огню, один, помічник помер; а за той час, який минув аж до приїзду судна, мусїли они оба, лишившись самі, допильнувати огню. Длятого то дожидали они товариша, що мав стати третим в їх кружку а може й неаби якою силою робочою, котра би давала їм більше часу, щадити свою силу і відпочивати.

От вже й сидів він в лодцї, чоловік старий з делїкатною, дванайцятьлїтною дївчиною, а тамті оба робили поволи і розважно веслами та пливли до пристанї, де в часї вітру з півночи ще найлекше можна було доплисти до берега. Филї били високо, а судно, що хотїло користати з вітру, щоби тим скорше поплисти на полудне, злагодилось вже було в дорогу.

Анї управителеви лїхтарнї, анї сторожеви не удало ся випитати добре лотсманів, який той їх новий товариш, щоби можна знати добре, як о нїм судити. Він був худощавий і малого росту, але такий жилавий, що видко було по нїм немалу витревалість, а єго руда борода, вже трохи шпакувата, вкривала зовсїм уста і долїшну часть лиця, з котрого виглядало двоє малих глубоко положених очий під довгими тоненькими бровами. Він був убраний як до дороги, в грубім плащи і низкім чорнім капелюси та майже не попращав ся, коли виходив із судна на остров. Повитавши свого будучого начальника, дав ся єму везти на беріг, як би то він тут був лиш гостем, з котрим треба дуже чемненько обходити ся; коли-ж вийшов на беріг, спитав, де єго хата. Коли єму показали, став зараз при помочи тамтих других зносити свої річи, казав дївчинцї іти наперед і замкнув двері, не зважаючи на тамтих обох.

Тамті оба постояли через хвильку на дворі на горбі і тужливо споглядали за відпливаючим судном, котрого вітрила ще було видко на водї, але відтак нараз запало ся у филї так, що ще лиш було видко сам вершок щоґла і білу хоруговку на нїм понад темною водою. Они постали через хвилю, так, як вже нераз тут стояли і нездаючи собі навіть справи зі своїх гадок водили очима по дорозї, котрою можна було вийти із самоти. Але коли судно чим раз менше виразно було видко, коли ще як би сильветка відбивало ся на захмаренім

Король сиямский у Відни.

Випадком дня у Відни єсть гостина сиямского короля. Єсть то один із тих дуже немногих монархів в Азиї, котрі старають ся заводити в своїх державах порядки і культуру европейску і в тій цїли хотять самі особисто познакомити ся з Европою. Король сиямский Челельонґкорн (Chulalongkorn) вже від давна працює над тим, щоби свою державу і свій нарід зблизити культурою до Европи і завів вже богато нових порядків у себе, хоч і богато ще лишило ся з давних часів. В Сиямі заведено вже почти і телєґраф, з Банґкок іде зелїзниця, а войско єсть зорґанїзоване на лад европейский. Король єсть чоловіком незвичайно сьвітлим і образованим а попри справи державні не спускає з ока науки і читає пильно книжки і ґазети европейскі. Король Челельонґкорн встає дуже рано і снїдає вже о 5 годинї. Дванайцять дівчат, розуміє ся, хороших приносить єму на срібних полумисках рижь, овочі, тісточка і циґара. По снїданю приходить до короля 199 сьвященників, котрі дістають то, що лишило ся з королївского снїданку. (В Сиямі сьвященики не мають нїякої платнї, а живуть лиш з того, що їм дадуть люди). Відтак іде король до сьвятинї, де сам — розуміє ся, на поганьский лад править службу божу, запалює сьвічки, приносить богам в жертву листє льотоса, молить ся і читає сьвяті книги. По молитві вертає до палати і там аж до обіду працює, читає книжки, пише і займає ся справами держави. Два рази на тиждень сїдає перед брамою своєї палати і там приймає всї просьби і жалоби своїх підданих; два рази на тиждень засїдає також в тайнім трибуналї, котрий судить злочинців, засуджує їх на смерть або на вязницю.

Отже такий монарх перебуває тепер у Відни в гостинї у Є. Вел. Цїсаря. Короля, єго сина і всїх достойників сиямских, які з ним приїхали, повитано з великою парадою. На двірци повитав єго сам Цїсар з Архікнязями і завіз відтак до своєї палати. На улицях войско творило шпалїр і грала музика. В честь короля і єго дружини відбув ся відтак ґалевий обід і представленє театральне. Король надав многим достойникам найвисші своєї ордери як ордер Чакрі, ордер слоня, сонця і корони. Великі ленти ордера сонця одержали між иншими президент мінїстрів ґр. Баденї і мінїстер справ заграничних ґр. Голуховский. На доказ особливої чести для Є. Вел. Цїсаря дарував король Найясн. Панови дорогоцїнну шаблю почестну. Похва тої шаблї єсть з чистого золота, украшена червоною, синою і зеленою емалїєю а ручка від шаблї єсть висаджена дорогоцїнними каменями.

Новинки.

Львів дня 26-го червня 1897.

— **Предкладанє декляраций до податку заробкового.** Як звістно, входить в житє з новим роком податкова реформа. Податок заробковий опертий на цїлком нових основах, а дотеперішний податок доходовий відпадає. Отже дирекция скарбу взиває всїх обовязаних до оплати заробкового податку, щоби предкладали свої декляраций в речинци від 1-го липня до 1-го серпня 1897 р. Обовязаний до оплати того податку кождий, хто займає ся яким небудь підприємством, обчисленим на зиск. Хто не предложить декляраці, на того буде наложена грошева кара, а власть скарбова може з уряду сама вимірити єму податок. Потрібні друки можна одержати в адмінїстрациях податкових, в старостввах і в урядах податкових призначених до приниманя тих декляраций.

— **Дирекция ц. к. академичної (рускої) ґімназиї у Львові** оповіщує: Вступні іспити до I-ої кляси на р. 1897/8 відбудуть ся сего року в ц. к. академичній (рускій) ґімназиї у Львові 15-го і 16-го липня перед феріями, а 1-го і 2-го вересня по феріях. Початок 15-го липня о годині 3-ій пополудни, а в прочі днї о 8-ій годинї рано. Зголошувати ся треба що найменше день перед іспитом, взглядно 15-го липня рано в канцеляриї ґімназияльній і принести метрику ученика, сьвідоцтво шкільне (наколи ученик ходив до школи) і сьвідоцтво защїпленої або відновленої віспи в роцї попереднім.

— **Нові читальнї „Просьвіти“.** В місяци маю сего року внесено через канцелярию „Просьвіти“ подання до намістництва о заснованє нових читалень „Просьвіти“ з отсих 20 громад: 1. Підʼярків і 2. Городиславичі в повітї бобрецкім; 3. Вербівці в пов. городеньскім; 4. Печерна в залїщицкім; 5. Красне в золочівскім; 6. Яжів старий в яворівскім; 7. Верхня і 8. Завій в калуському; 9. Острожець в мостиским; 10. Сільця і 11. Новосельці в перемиском; 12. Глиняни в перемишляньскім; 13. Псари, 14. Васичин і 15. Свистїльники в рогатиньскім; 16. Магдалївка в скалатскім; 17. Нисмичі в сокальскім; 19. Скоморохи в тернопільскім і 20. Буківна в товмацкім.

— **Станиславівска філїя „Просьвіти“** повідомляє, що в недїлю 27-го червня с. р. відбуде ся отворенє читальнї „Просьвіти“ в Пасічній коло Надвірної.

— **Вступні іспити** до I-шої кляси і до кляси приготовляючої в коломийскій ґімназиї будуть відбувати ся перед феріями в днях 15-го і 16-го липня, а по феріях 1-го і 2-го вересня. Ученики, що хотять здавати сей іспит, повинні явити ся в товаристві родичів або опікунів днем перед термін ом іспиту в канцеляриї ґімназиї і принести з собою метрику, а котрі укінчили IV-ту взглядно III-ту клясу народної школи, також сьвідоцтво шкільне.

— **З під Лютовиск** пишуть: В Цариньскім, дек. затварницкого, відбудуть ся духовні місиї в днях 5-го і 6-го липня, т. є. в день сьв. Йоана Хрестителя, в котрім то дни припадає відпуст даний сьв. Отцем Львом XIII. На тих духовних місиях будуть проповідати оо. Василь Сологуб, Йоан Яросевич, Єроним Моравский, Євгенїй Хоминьский (проповідник катедральний з Перемишля) і Петро Крунский. Крім того відбуде ся ще і третє торжество, т. є. посьвяченє ново-вимальованої церкви.

— **В справі піднесеня управи тютюну в Галичинї** радила передвчера анкета в видїлі краєвім. Представителї правительства (радники Кемпф і Свобода) заявили, що правительство відносить ся прихильно до справи: піднесло цїну закупна галицкого тютюну, установить інспекторат тютюневий і будуть установлені субвенциї для вандрівних учителїв управи тютюну.

— **Смерть в судї.** Перед карним судом в Вадовицях відбувала ся сими днями карна розправа против посесора Мартикана, а коли судия мав вже відчитати засуд, Мартикан, побоюючись засуду зажив нагле отрую і по кількох мінутах умер в страшних муках. Візваний лїкар сконстатував смерть в наслїдок зажитя великої скількости стрихнїни.

— **Вистава рож і цьвітів,** уряджувана Сполученим гал. товариством для огородництва і пчільництва, відбуде ся у Львові в днях 27, 28 і 29 червня с. р. в склярни парку Кілїньского (на Стрийскім). Рада делєґатів товариства відбуде ся 28-го червня о годині 9-ій рано в сали ботанічного музея в унїверситетї.

— **Снїги і бурі.** В послїдних днях було у нас досить похолоднїло. Причина того лежала в тім, що в Альпах на висоті 1200 метрів упали сьвіжі снїги, та що в ріжних сторонах упали гради. Понад побережем адрийским лютили ся дня 20 червня сильні бурі, що в Триестї, Венециї, Градесцї і Горициї натворили богато шкід. Ріка Пад виступила з берегів. В Ґмунденї упав в ночи з 19 на 20 термометер на 7° Реоміра. В околици Ішлю снїги. Також і в Тироли на горах сніжні метелиці. Над Любляною пронїс ся 20 червня сильний оркан з градом і зливами. В горах Караванках області лїсна і полонини покрили ся також сьвіжим снїгом.

— **Геройска женщина.** З Фоґаша в Семигородї доносять о такій пригоді: Перед кількома днями в громаді Ілєнї викликала відвага одної румуньскої женщини велике враженє. Скажений пес напав на єї двоє дїтий а відтак відкусив і їй самій палець. Аж тепер побачила та жінка, що пес скажений і що супротив того грозить велика не-

небі, обернув ся управитель морскої лїхтарнї до сторожа і відозвав ся: — Чув ти, Карльзоне, як він називає ся?

— Менї здає ся, казав, що Берґлюнд — відповів запитаний і споглянув на управителя лїхтарнї морскої з такою міною, як би ще щось хотїв від него почути.

— Гм — сказав управитель морскої лїхтарнї. А обертаючись, щоби іти до свого помешканя, додав ще: Сеї ночи нехай ще спочиває.

По сих словах розійшли ся оба, а на дворі на рівнинї коло вежі і малих будинків, що отоцяли доокола неї, зробило ся тихо. Не було чути нї найменшого голосу, лиш вітер завивав і шуміли филї, що розбивали ся об низький беріг.

Але за хвильку, коли оба мужчини щезли, отворили ся легенько двері від комнати ново прибувшого і Берґлюнд вийшов на двір. Він перебрав ся і мав на голові низьку шапку. Вийшовши на двір станув на горбі, а єго малі очи стали живо розглядати ся по будинках і їх окруженю. Впив ся очима в більший будинок, в котрім широкі сходи вели до помешканя управителя морскої лїхтарнї, і здавало ся мовби він числив вікна з білими заслонами і добре удержаними ґзимсами. Дивив ся на побілені мури на цїлий вираз чистоти і вигоди, яка спочивала на сїм будинку, а на причілку встромив очи в малі двері, котрими входило ся до комнати сторожа. Обернув ся відтак боком, як би на то, щоби лїпше подивити ся на море, але єго лице набрало якогось задуманого, розважаючого виразу, коли доглянув малий обгороджений городець, що був штучно заложений в безпечнім від вітру місци, з одної сторони причілок хати, з другої камїнний мур. Тут росли ягодові корчі і малі дерева овочеві, підчас коли порожні грядки і рабати казали здогадувати ся, як би то они зеленїли ся та красували ся цьвітами, коли-б настало лїто. Надивившись ся на то довго, пустив ся до хати, а лице єго прибрало вираз якогось згризено, злого огірченя; на конець повів ще очима по вежі, як би мірив єї висоту і числив по кількох ступенях треба ступати, щоби вийти сходами аж на сам вершок. Відтак зітхнув глубоко і тихенько як вийшов, так і зайшов до хати та замкнув за собою двері на ключ.

Але з боку морскої лїхтарнї було мале віконце, поза котрим було темно, а в тім віконци в глубокій нижи стояв укритий сторож вежовий і єму дивно стало, що новоприбувший якось так дивно поступає. Щось як би якесь підозрінє пересунулось єму по голові, що то якийсь небезпечний той старий чоловік, котрого прислали сюди до морскої лїхтарнї, щоби він тут займав найпідряднїйше становище. Та й на управителя морскої лїхтарнї зробив сей чоловік не конче добре враженє. Він ходив в своїй комнатї то сюди то туди, перевертав ґазети, але не читав їх, як то робив часто, коли знав, що буде мати цїлими тиждннями часу перечитувати їх від дошки до дошки. Але єму не сходив з гадки бородатий, мовчаливий чоловік, а коли він вечером сидів у вежи на горі, і єї яскраве сьвітло великою смугою роздїляло темну воду, то не міг позбути ся того якогось дивного чувства непевности, котре не давало єму спокою, доки аж не обміняв єго сторож і доки не заснув, приколисаний до сну шумом моря і завиванєм вітру.

Але була ще одна душа, що видїла старого чоловіка, коли він виходив із свого помешканя і в своїй души оцїняв своє майно і майно других. То була найстарша жителька острова, стара женщина, котрої чоловік був колись сторожем на морскій лїхтарни, а по котрім настав тепер єго син. Сорок лїт жила та бабуся на пустім острові серед Всхідного моря і лиш раз була єго опустила, щоби поїхати до свояків на суши, звідки вернула знову назад з тим переконанєм, що не проміняла би свого острова за нїяке добро в сьвітї, в котрім їй вже нїяково було жити. Коли чоловік помер, перенесла ся зі своєю біблією та псалтирою до самотної хатчини, що стояла далеко від вежі. Тут жила она, як лиш може жити самотна людина. Минали днї за днями, один як другий, один так само тихий як другий, і вечер за вечером видко було з моря самотне сьвітло в єї віконци. Читала пильно то біблию то псалтиру та належала до тих з народу, що то глубоко роздумують над сьвятими річами, думають самі про себе не чуючи потреби опори у таких самих як они, чим відзначає ся богато тих людий, що то люблять горнути ся до сьвітских проповідників. Може она й не зглубляла ті

безпечність дітям, котрих кільканайцять стало і приглядало ся псови. Не надумуючись вхопила відважна жінка пса за уха і держала его довший час у воздусї, аж доки не надбігли зваблені еї криком люди і не убили скаженого зьвіра. Жінку і еї обоє дітий відослано зараз до пастирівского інститута в Будапештї.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і виховане.

Добрі ради.

Не забувайте на торговлю збіжем!

— Як піднести цїну збіжа. Не від нинї і не від вчера жалують ся хлїбороби на то, що цїни збіжа дуже низькі, так, що не то нема на нїм зарібку, але навіть і весь захід майже вже не виплачує ся. Яка тому причина? Єсть їх богато, але найважнійша та, що всілякі посередники в торговли збіжевій так обнижають цїну, що хлїбороби хоч' не хоч' мусять то брати, що їм ті посередники дають і через то замість зиску мають лиш страту та попадають в нужду. Середний і малий господар з малою скількостию свого збіжа не може іти безпосередно до великого торговельника, не може свого збіжа продавати анї млинам анї броварам, не може приступати до достави для войска, отже мусить конче відносити ся до посередника; той збирає збіже малою скількостию, чистить его і сортує та продає відтак дальше. Малий господар не може чекати, аж цїна підскочить; він мусить більшу часть свого збіжа зараз по жнивах продавати, щоби заспокоїти всї свої потреби, отже іде до посередника, а той тогди платить так, як сам хоче. Цїна збіжа зависить тогди від волї посередника. Не господар установляє, по чому має ся платити збіже, але той посередник. З того виходить, що аби піднести цїну збіжа, треба конче позбути ся посередників. А щоби позбути ся посередників мусять і повинні наші господарі самі брати ся до торговлї збіжем. Для наших господарів, що правда, єсть то річ досить трудна, бо раз треба до такої торговлї капіталу, а відтак і треба знати ся на нїй та бути чоловіком письменним. Серед наших відносин досить трудно вдїяти що против тих посередників в торговли збіжевій. А однакож і тут далось би щось зробити при спільній помочи; найтруднїйший лиш сам початок. Коли розходить ся о капітал, о котрий у нас досить трудно, то можна би его придбати при помочи спілки; моглиби зложити ся на него кількох або й кільканайцять господарів. Впрочім на перший початок не треба би конче і великого капіталу, можна би зачинати і з малим. Труднїйша вже річ знайти людий, котрі би могли займати ся такою торговлею, людий письменних і маючих охоту до торговлї. Але й тих вже можна би знайти; суть вже у нас тут і там настілько письменні господарі, що могли би вести рахунки потрібні при такій торговли, і котрі би знали, як обходити ся зі збіжем на складї, як его чистити і сортувати, коли і де добре продавати і т. п. В спілцї такій досить, коби лиш було один, двох таких людий. Все би дало ся зробити, далось би побороти всї трудности, лиш коли-б до такої роботи у наших людий було бодай трохи відваги і підприємчивости. Отсе по нашій думцї найважнїйша річ. О ту відвагу і підприємчивість у нас все розбиває ся. Коли нашого чоловіка заставити до якої роботи, то він буде робити як віл; але коли єму треба би самому брати ся до неї, то єму брак охоти і відваги. Він приступає до неї зі страхом і з непевностию себе, а тогди вже напевно можна сказати, що она єму не удасть ся. Отже що на то робити? Треба заєдно людем класти в голову, щоби брали ся до торговлї збіжевої, щоби набирали до неї охоти і відваги. Ми би радили ось що: Нехай наші письменні господарі часто думають о тім, як би взяти ся до тої торголї, нехай одні другим додають охоти і відваги, нехай котрийсь один відважнїйший і рухливійший шукає собі спільника; нехай радить ся з ним і шукає способу як би взяти ся до тої торговлї, а відтак нехай оба укладають собі плян. Коли би двох, трох охотних до того господарів знайшло ся в однім селї, нехай шукають дальших спільників в другім селї і з тими знов радять ся та укладають пляни. З такої ради, з такої обміни гадок все-таки щось вийде. Лиш не треба на то забувати. Чим частїйше будуть відбувати ся наради, тим скорше щось з них вийде, а спільними силами можна буде дати собі раду і побороти всї трудности. Сьвяті горшки не лїплять — а кождий господар хоч і не був нїколи торговельником збіжа з фаху, то працї сам мусїв нераз продавати і купувати збіже, отже все-таки бодай трошки знає ся на тім. Практика научить его більше, скоро лиш схоче взяти ся до неї. Длятого то тепер коли надходить пора жнив, пригадуємо нашим господарям: Не забувайте на торговлю збіжем! Скоро возьмете ся самі до неї, то позбудете ся тих посередників, котрі вас тепер нищать, а тогди піднесе ся і цїна збіжа, бо ви будете еї установляти а не ті посередники.

— Попіл яко навіз. Вже нераз вказували ми на то, що попіл яко навіз має велику вагу і длятого не треба его яко річ не потрібну висипати на улицю. У господаря на селї дасть ся попіл найлїпше зужиткувати яко навіз для города і до робленя компосту. Безпосередно яко навіз можна попелу ужити в той спосіб, що перемішає ся его з трохи сухою землею, а відтак посипує ся по городї. Що-до доброти попелу на навіз то річ така: Попіл з листостого дерева єсть лїпший як з четинного (сосна, смерека, ялиця); попіл з ріща і молодого галузя єсть лїпший на навіз, як попіл з полін. Невизолений попіл з дева єсть найлїпший. Він має в собі дуже богато вуглекислого вапна і маґнезиї, а відтак ще 6 до 10 процент потасу (калї) і 2 до 5 процент фосфорової кислоти. Задля великої скількости потасу в попелї надає ся він дуже добре змішаний з гноївкою до гноєня дерев овочевих і до робленя компосту. Визолений попіл від милярів добрий лиш на компост; ужитий безпосередно на навіз міг би дуже зашкодити ростинам. Попіл з вугля камінного добрий лиш на мокрий, тяжкий ґрунт для его осушеня і зробленя его пухким.

— Дерева овочеві, ушкоджені градом треба завчасу ратувати. На старих деревах буває найбільше ушкоджене галузє. Поломане і порозриване галузє треба зараз пообтинати аж по то місце, по котре они ушкоджені, а відтак рану замастити густою мішаниною з догтю і попелу. В осени або вчасно з весни треба все галузє на дереві попритинати, щоби оно тим сильнїйше відновило ся. На молодих деревцях треба рани замащувити лиш городничою мастию. Коли град на молодих деревцях полупав кору, то треба обмастити як пнї так і галузє так високо, як лиш можна, мішаниною з глини, коровячого лайна і крови з рогатої худоби (можна дістати в різници в містї). Тою мішаниною треба помастити раз і другий а в осени, на зиму, ще й третий раз, а з весни треба галузє коротко попритинати і деревця погноїти.

— Кров затамувати можна дуже добре слїдуючим простим способом: Чисту вату — найлїпше ту, котру купує ся в аптицї — умочити в горячій водї і приложити до рани. Сама вата, або умочена в студеній водї не так помагає. При господарстві буває нераз, що чоловік сильно скалїчить ся і треба кров затамувати, отже можна спробовати сего способу.

— На воші у гусят можна дуже добре ужити або звичайного олію сїмянного, або олію ріпакового а ще лїпше старого трану або лугу з тютюну. Треба тим намастити — але осторожно — ті місця, де воші заплодили ся; найчастїйше голову, шию і під крилами.

сьвяті річи з такою бистротою розуму, що могла би була промавляти на зборній молитві межи братями і сестрами; але коли довгий зимовий вечер пересиділа над книжкою з витертими від пальцїв окладинками, тогди сиділа тихенько в своїй самотї. О чім тогди думала, того не говорила. Але мала досить часу погодити свої чувства з житєм, яким судилось їй жити. Сама не знала, як то зливав ся шум моря перед еї вікном з тими чувствами, що замикали в собі відгадку простої загадки еї власного, одностайного житя. Може в тім дивнім сожитю з біблиєю і природою містило ся і поясненє, для чого она так дивним способом привикла до товариства, без котрого тепер не могла обійти ся.

Тим товариством було одно зьвіря, біла кітка з чорними цятками, що як пес ходила всюди слїдом за бабусею, їла з еї руки і звинувшись в клубок спала коло неї в ногах. Від многих лїт привикли були люди видїти згорблену бабусю разом з єї кіткою, як она поволеньки ходила берегом моря, нахиляючись проти вітру, а за нею лїзла осторожно кітка і заєдно ховала ся поза спідницю бабусї від вітру. Так приходила она до вежі, так вертала звідтам. Коли син став сторожем при морскій лїхтарни, намавляв нераз свою матір, щоби она покинула свою самотну хатину і перенесла ся до него. Але старушка все бувало говорила, що їй найлїпше там, де доси була та вертала з кіткою назад до дому, вдоволена своєю самотою, своєю біблією та морем, що ніби сьпівало пісню перед стїнами хати.

Але ось стало ся одного дня, що кітка згинула, а вість та зробила в малій громадцї на острові таке враженє, як би то стало ся щось незвичайно дивного, щось многозначного. Нїхто не міг якось поговорити зі старушкою о тій подїї. Бо що кітка згине, то річ працї зовсїм звичайна і взагалї не яло ся, щоби другі до того мішали ся. Сама бабуся також о тім не говорила. Тихцем закопала кітку, та й хотїла іти домів, як би нїчого не стало ся, щоби там жити по давному.

Старушка поховала двоє дітий та й в жалобі стояла над домовиною свого мужа. Коли поволи попустив тяженький біль, стала знов жити по давному. Але сим разом не могла вже якось знайти собі відради, навіть стара книга не могла вже дати їй потїхи. Наконець почала еї самота так дуже гнобити, що одного дня пішла до морскої лїхтарнї і там спитала сина, чи не могла би тепер перенести ся до него, бо тепер, коли вже й кітка згинула, она таки зовсїм осамотїла.

Так отже стало ся, що Карльзоновій матери прийшло ся жити при своїм синї, так і стало ся, що сиділа в своїй комнатї поза заслоною від вікна і виділа, як Берґлюнд сам один стояв на дворі і розглядав ся по новім маленькім сьвітї, котрий мав тепер стати і его сьвітом. І того ще самого вечера остерігала она свого сина перед новим помічником, бо тому якось так непевно і недобре виглядало з очий.

(Конець буде).

Телеґрами.

Відень 26 червня. Король сиямский виїхав нинї до Будапешту, а звідтам поїде до Петербурга, Штокгольму, Берлина, Парижа і Льондону. — При доповняючім виборі до Ради державної в Цветлю вибрано християньского социялїста Айгхорна против Деца, кандидата з партиї Шенерера.

Теплицї 26 червня. Рада громадска ухвалила застановити від 15 липня виконуванє порученого круга дїланя.

Константинополь 26 червня. На однім з передмість найдено Цекі-пашу, німецкого офіцира в турецкій службі неживого. Не звістно, чи его хтось убив чи він сам відобрав собі житє.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецький

Поручає ся 2

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Найсильнїйше, найвисше положене здроєвище сталеве на цілім сьвіті, найвідповіднїйше заведене гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки уряджений відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїніцї **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висиляє заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лебель.** 29

4 3/4 кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланем гроший. Під ґваранциєю
25 найлїпший товар.

Африк. Мока перлова	зр.	5·—
Сантос дуже добра	„	4·95
Куба зелена найлїпша	„	5·40
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„	6·70
Золота Ява жовта найлїп.	„	6·50
Пері кава знамен. сильна	„	6·60
Арабска Мока дд. аромат.	„	7·70

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER & COMP. HAMBURG.

16

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. **ґальвано-електричний апарат,** для власного ужитку з добрим успіхом. Лїкарскі порученя. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

ВЕРТГАЙМА
машини до шитя

подвійно стебнуючі.

Первордяний нїмецкий **виріб** для домового ужитку і промислу, котрий доставляю з **Відня** до кождої місцевости в цїлій монархії.

Висок. рам. ножна — зр. 35·50
Висок. рам. ручна — зр. 31·50
З човенцем перст. — зр. 49·—
30-дн. час проби — 5-лїт. ґвар.

Кожду машину, котра в часї проби не покаже ся дуже доброю — беру назад.

Цїнники і взори шитя на жадане посилаю.

Склад машин до шитя

ЛЮДВИК ШТРАВС

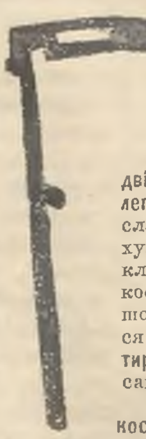
протоколована фірма доставець тов. ц. к. урядників. **Відень IV.** Margarethenstr. 12/fg

Доставлена паном машина до шитя ВЕРТГАЙМ Б. ручна, вдоволила мене вповні, можу отже Вашу фірму кождому найгорячійше поручити. 33

Ляндеґ в Австриї нижній.
Теодора Брошік
жена ц. к. надофіцияла цлового.

Е. ПАТРАХ і ПОЛІСЮК в Стрию

давнїйше **Л. І. Патрах**

Правдиві стрийскі коси суть лиш ті, на котрих есть фірма „Патрах“ вибита.

Коси з маркою сїчкарня

з англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучкі,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днїв. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустійшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о **чотири, пять** або **шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Мармуровий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або послїплатою,** оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо. 30

Апарати фотографічні

Прибори для фотографів так фахових як аматорів

Репродукциї найкрасших образів і дїл штуки, рами, листви до рам, і т. п. предмети продає найдешевше найбільший фабричний склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **ЛЮДВИК ФАЙҐЛЬ** Пасаж Гавсмана 8.

Бюро дневників і оголошень Л. Пльона у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

В ТРУСКАВЦИ

Лїчить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі.

В 1 і 3 сезонї о 30% дешевше.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд. 21

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.